

נכניס את ה"א" -
את ההתלהבות וההתחדשות

מחצות עצוים כל יום
מתוך הרגל וקביעות -

חזון החמ"ד בין אדם לאלוקים

בס"ד

מפתוז הלב מתוך אמונה לפרשת "צו" / מירב מוגני

"מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה"

"ואש תמיד תוקד על המזבח לא תקבה" (ו', ו')

הידעת?

בטבע קיימים ארבעה

יסודות:

עפר

מים

רוח

אש

העפר הוא היסוד החומרי ביותר, הוא כבד, שוקע וקבוע במקומו.

המים קלים יותר. הם צפים ונמצאים בתנועה מלמעלה למטה.

הרוח אינה חומר והיא נעה לכל הכיוונים.

האש היא הרוחנית מבין כולם והיא עולה מלמטה למעלה.

למעלה.

לכן במפגש

בין החול לקודש

אנו משתמשים באש:

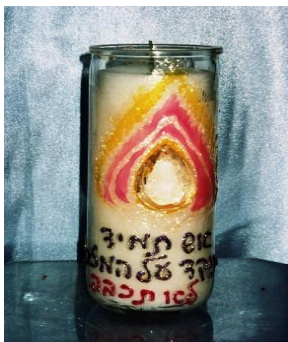
נרות שבת, נר הבדלה ולהבדיל כשאדם נפטר,

נר נשמה.

ובבית המקדש, המקום

הקדוש ביותר, אש תמיד

תוקד.

קראו את דבריו של הרב זלמן ברוך מלמד שליט"א, ראש ישיבת בית אל, על הפסוק:

שאש האהבה הפנימית לקב"ה לא תכבה. וכמו שכתוב "מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה" - אהבת ה' אינה כמו אהבה של דבר חומרי. אדם שאוהב מאוד אוכל מסוים אינו יכול לאוכלו ללא הרף, בשלב מסוים אינו חפץ בו יותר, גם אם יהיה זה המאכל הטעים ביותר, הוא יצטרך לעשות 'פסק זמן' כדי שיחזור אליו החשק, וכן בשאר תאוות אנושיות. אבל בעבודת ה' - גם מים רבים שאמורים להרוות את האש לא מכבים את האהבה, להיפך - ככל שנותנים לאש עוד ועוד פרנסה, ומבטאים יותר את האהבה, היא רק מתגברת ועולה, כי עבודת ה' היא התקשרות לאינסוף, ותמיד אפשר לעלות ולהוסיף בה.

- מה מסמלת האש?
- כתבו את הפסוק משיר השירים שמוכיח זאת.
- הסבירו: מה ההבדל בין אהבה לדבר חומרי לבין אהבת ה'?
- מה המשמעות לכך שהאש תוקד תמיד ואסור לכבותה?

2. "ובער עליה הפהן עצים בבקר בבקר" (ו', ה')

פירוש: אף על פי שאש המזבח יורדת מהשמים, מצווה להביא מן ההדיוט, כמו שכתוב "וביער עליה הכהן עצים בבוקר בבוקר". אף על פי שיש לאדם נשמה אלוקית שבוערת תמיד, מצווה להגביר את האש על ידי התבוננות בגדולת ה' וטובו, ואש זו "לא תכבה" - אסור להכניס ללב הרהורים שמכבים את אש ההתלהבות (שם).

- מה עוד מסמלת האש?

נכניס את ה"אש" -
את ההתלהבות וההתחדשות

למנוחות עצוים כל יום
אתוק הרגל וקביעות -

- הסבירו: מה המשמעות לכך שהכהן הוא זה שמבעיר את האש בכל בוקר למרות שהאש היא מהשמיים?
אלו פעולות או מחשבות "מכבות את האש"?

3. אש או תמיד?

האש היא צבעונית ומרתקת. אנו יכולים לשבת סביב המדורה זמן רב ולהתבונן בה. היא מסמלת את עבודת ה' בהתלהבות ובאהבה, היא מסמלת את הנשמה שלנו שתמיד שואפת להתקרב אל הקב"ה, את התפילה מעומק הלב שהתפללנו ביום הכיפורים...

לעומת זאת 'תמיד' מסמל את השגרה, את היומיום, את כל הדברים שאנו מוכרחים לעשות, את התפילה השגורה על פינו שלוש פעמים ביום...

- תנו דוגמאות מהחיים שלכם לדברים שאתם עושים ב"אש" ולדברים שאתם עושים "תמיד".
- תנו דוגמאות בעבודת ה' למצוות שאתם עושים ב"אש" ולמצוות שאתם עושים "תמיד".
- יש כאלו שחושבים שאם המעשה לא נעשה ב"אש" יש לו פחות משמעות או שאין לו משמעות כלל. מה דעתכם על תפיסה זו?

חישובו על אבא שקם לתינוקו הצורך בשלוש לפנות בוקר כשהוא עייף. הוא מחליף לו טיטול ומכין לו בקבוק. סביר להניח שהוא עושה זאת לא בחשק ולא בהתלהבות, שכן כל מה שהוא רוצה עכשיו זה עוד כמה שעות שינה. האם העובדה שהוא קם בכל לילה "תמיד" למרות הכול מורידה מערך מעשיו? האם אהבה באה לידי ביטוי רק בעשייה בחשק ובהתלהבות? האם העובדה שהצלחת 'לתפוס' תפילת מנחה בין שיעור חשבון למשחק כדורגל ואתה מתפלל למרות שאיך מרוכז כלל היא חסרת משמעות?

חשוב שנדע שלעיתים ה"תמיד" נחשב בעיני ה' הרבה יותר מה"אש".

4. להכניס את ה"אש" ל"תמיד"

- האם לדעתכם אפשר להכניס את ההתלהבות וההתחדשות לחיי השגרה, למצוות היומיומיות שאנו עושים כל פעם מחדש? איך עושים זאת?
- חישובו: מה מבעיר את האש שלכם? אילו מחשבות או פעולות יכניסו 'אש' בחיים שלכם? חופשת פסח, בדיקת החמץ דווקא לאור הנר ושריפת החמץ, כמו גם התבוננות בנרות החג, ליל הסדר וקריאת שיר השירים על אהבת ה' ועם ישראל ועל המים הרבים אשר לא יכולים לכבות את אש האהבה - הם הזדמנות מצוינת לחשוב על כך.
פסח כשר וחג שמח - באש תמיד!

נכניס את ה"אש" -
את ההתלהבות וההתחדשות

למנוחות שצויים כל יום
מתוך הרגל וקביעות -

חזון החמ"ד בין אדם לאלוקים

דבר תורה לשבת פרשת "צו":

"ואש תמיד תוקד על המזבח לא תקבה" (ו', ו')

התורה מצווה שהאש שעל המזבח תוקד תמיד. מה מסמלת האש? ומדוע אסור שתכבה?

מבאר הרב זלמן ברוך מלמד שליט"א: "שאש האהבה הפנימית לקב"ה לא תכבה. אהבת ה' אינה כמו אהבה של דבר חומרי. אדם שאוהב מאוד אוכל מסוים אינו יכול לאוכלו ללא הרף, בשלב מסוים אינו חפץ בו יותר, גם אם יהיה זה המאכל הטעים ביותר, הוא יצטרך לעשות 'פסק זמן' כדי שיחזור אליו החשק, וכן בשאר תאוות אנושיות. אבל בעבודת ה' - להיפך - ככל שנותנים לאש עוד ועוד פרנסה, ומבטאים יותר את האהבה, היא רק מתגברת ועולה, כי עבודת ה' היא התקשרות לאינסוף, ותמיד אפשר לעלות ולהוסיף בה. כמו כן האש מסמלת את הנשמה שבכל אחד מאיתנו. הנשמה מעצמה שואפת כל הזמן להתקרב לקב"ה, אולם עלינו לספק לה חומר בערה, מצווה עלינו להגביר את האש!

האש היא צבעונית ומרתקת, אנו יכולים לשבת סביב המזורה זמן רב ולהתבונן בה. היא מסמלת את עבודת ה' בהתלהבות ובאהבה.

לעומת זאת "תמיד" מסמל את השגרה את היומיום, את כל הדברים שאנו מוכרחים לעשות, את התפילה השגורה על פינו שלוש פעמים ביום...

עלינו לדעת של"תמיד" יש ערך רב, אולי אפילו יותר מ"אש" חד פעמית מלאה התלהבות. תפקידנו להכניס "אש" ל"תמיד", להכניס התלהבות וחידוש בעבודת ה' גם למצוות השגרתיות שאנו עושים כל יום.

חישבו: מה מבעיר את האש שלכם? אילו מחשבות או פעולות יכניסו "אש" בחיים שלכם?

חופשת פסח, בדיקת החמץ דווקא לאור הנר ושריפת החמץ, כמו גם התבוננות בנרות החג, ליל הסדר וקריאת שיר השירים על אהבת ה' ועם ישראל ועל המים הרבים אשר לא יכולים לכבות את אש האהבה - הם הזדמנות מצוינת לחשוב על כך.

פסח כשר וחג שמח - באש תמיד!

נכניס את ה"א" -
את ההתאמה וההתחדשות

מחצות שמונים כל יום
אתה הרגל וקביעות -

חזון החמ"ד בין אדם לאלוקים

חידות וחידודים / מוריה שטרן, צוות כתיבה חמ"ד יסודי

מצווה בפרשה – פיגול / נותר

ז', י"ז-י"ח: "והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף. ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי, לא ירצה... פיגול יהיה". לכל קרבן יש חלקים שמותר לאכול וכאלה שאסור. מתוך החלקים שמותר לאכול – מה שמשאירים (מותירים) אחרי הזמן – נקרא "נותר", ואם אוכלים אותו זה נקרא "פיגול".
ההלכות הללו לצערנו עדיין אינן חלק מהעולם שלנו כרגע כי אין קרבנות ואין בית מקדש, אבל יהי רצון שהלימוד עליהן יקרב אפילו מעט את בניין הבית ונזכה מהרה להכיר את ההלכות מקרוב!

מידה בפרשה – ענוה

בפרשה מסופר על שבעת ימי המילואים, ובפסוק האחרון כתוב: "ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר ציווה ה' ביד משה". מפרש רש"י: "להגיד שבחן שלא היטו ימין ושמאל". אהרון ובניו לא החשיבו עצמם שהם נבחרו להיות כוהנים והם יודעים הכול. הם הקשיבו לדבריו של משה שהעביר אליהם את דברי ה' ועשו במדויק את מה שציווה עליהם. נקודה זו נפגוש גם בהקשר למנורה, שם נאמר "ויעש כן אהרון", ובמדרש כתוב (ספרי י'): "להגיד שבחו של אהרון שלא שינה". אפילו במעמד כהן גדול אהרון שמר על ענוה!

מה חסר? השלימו מילים במקומות החסרים.

- _____ תוקד על המזבח _____ " (ו', ו')
- "וַיִּקַּח מִשֶּׁה אֶת _____, וַיִּמְשַׁח אֶת _____ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בוּ; אַתֶּם" (ח', י')
- "וַיִּקְרַב מִשֶּׁה אֶת בְּנֵי אֶהֱרֹן, וַיִּלְבָּשֶׂם _____ וַיַּחְגֵּר אֹתָם _____, וַיַּחְבֹּשׁ לָהֶם _____" (ח', י"ג)

בלשון הפרשה – כתבו את המשפטים הבאים בלשון הפרשה

א. את העולה ואת האשם שוחים באותו מקום ואת הדם שופכים סביב למזבח (ז', ב')

ב. את קרבן התודה צריך לאכול ביום בו מקריבים אותו (ז', ט"ו)

ג. משה לקח את שמן המשחה ומן הדם שעל המזבח והיזה על אהרון ובגדיו ועל בניו ובגדיהם ובכך קידש אותם לעבודת המשכן (ח', ל')

ד. אהרון ובניו נשארים במשכן במשך כל שבעת המילואים (ח', ל"ה)

נכניס את ה"א" -
את ההתאמה וההתחדשות

מחצות שצוים כל יום
אתה קרוב וקבוצות -

חזון החמ"ד בין אדם לאלוקים

מה נכון? כתבו נכון או לא נכון לגבי המשפטים הבאים:

- א. הכהן מקטיר את הדשן ומוציא אותו מחוץ למחנה עם אותם בגדים (ו', ג'-ד') - נכון / לא נכון
- ב. אהרון ובניו אוכלים את המנחה בחצר אוהל מועד (ו', ט') - נכון / לא נכון
- ג. החטאת והעולה נשחטות באותו מקום (ו', י"ח) - נכון / לא נכון
- ד. בסיום שבעת ימי המילואים הקריבו עז בתור קרבן עולה (ח', י"ח) - נכון / לא נכון

שאלת אתגר מתוך הפרשה:

איך שם הפרשה רומז למספר הפסוקים בה?

מה הקשר?

מתחו קו בין שתי מילים

הקשורות אחת לשנייה

אש	בלולה בשמן
איל	המשחה
מנחה	החטאת
זבח	השלמים
שמן	המילואים
אורים	המזבח
פר	תמיד
קרנות	ותומים

העשרה - איקס עיגול או בינגו בנושא פסח (לבחירתכם... כאן

מצורפות החידות)

1. מנה שני שמות נוספים לחג הפסח (חג האביב, חג החירות, חג המצות)
2. כמה קושיות שואלים בליל הסדר? (ארבע)
3. מי הם ארבעת הבנים בהגדה? (חכם, רשע, תם ושאינו יודע לשאול)
4. מה מסמלת החרוסת בקערת הסדר? (את הטיט במצריים שבני ישראל יצרו ממנו לבנים)
5. מהו המספר המרכזי בחג הפסח? (4)
6. מהו קמחא דפסחא? (תרומת צדקה למשפחות נזקקות לצורכי החג)
7. באיזו שפה נכתב השיר "חד גדיא"? (ארמית)
8. מי מהבאים אינו מופיע בקערת הסדר: ביצה, חרוסת, זרוע, גזר (גזר)
9. מדוע נקרא פסח בשם זה? (מפני שהקב"ה פסח על בתי היהודים במכת בכורות)
10. כמה מצות מניחים בקערת הסדר? (3)
11. מנה שלושה מהמאכלים על קערת הסדר. (זרוע, ביצה, מרור, חרוסת, כרפס)
12. למי מיועדת הכוס החמישית? (לאליהו הנביא)
13. מי מהבאים אינו מופיע בהגדה: אהרון, משה, מרים, פרעה? (אהרון)
14. את ליבו של מי הקשה הקב"ה? (פרעה)

15. מי הציל את משה מהיאור?

(בת פרעה)

16. שמרה על האח בתיבה.

(מרים)

17. שלושה אבות (אברהם,

יצחק, יעקב)

18. ארבע אימהות (שרה,

רבקה, רחל ולאה)

19. נסיך שהפך למנהיג (משה)

20. אביו של משה רבנו (עמרם)

חג שמחה!